

Mirosław Lalak

"Julian Klaczko-krytyk nielubiany",
Michał Zięba, "Rocznik
Naukowo-Dydaktyczny WSP w
Krakowie", Prace
Historycznoliterackie IX, Kraków
1982 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 27/3-4 (93-94), 382

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ZIELIŃSKI Jan: Pępek powieści. Z problemów powieści autobiograficznej przełomu XIX i XX wieku. Wrocław, 1983, Oss., PAN IBL, ss. 160, zł 75.

Autor dąży do wyznaczenia miejsca mpedernistycznej powieści autobiograficznej w historii literatury. Powieść tę określa jako "literaturę nostalgiczną" oraz "powieść nadsentymentalną". Na podstawie twórczości R.M. Rilkego, oraz utworów: H. Banga "Biały dwór", J. Karáska "Dusza gotycka", T. Rittnera "W obcym mieście", O. Miłosza "Miłosne wtajemniczenie" omawia główne cechy autobiograficznej powieści XIX/XX w. W poszczególnych rozdziałach przedstawia pokrótce życie i twórczość każdego z pisarzy, "kontekst literacki" tej twórczości (a więc - kolejno - autobiograficzną literaturę skandynawską, czeską, polsko-niemiecką i polsko-francuską), przeprowadza analizy poszczególnych tekstów oraz "paralele", czyli właściwie znów konteksty literackie, ale z głównym akcentem przesuniętym na twórczość Rilkego, a także autorów i krytyków polskich.

BP/93-94/176

D.Ś.

ZIEBA Michał: Julian Klaczko - krytyk niełubiany. "Rocznik Naukowo-Dydaktyczny WSP w Krakowie". Prace Historycznoliterackie. IX. Kraków 1982, s. 127-134.

W artykule omówiono recepcję dwóch rozpraw Juliana Klaczki ("Gladiatorowie przez T. Lenartowicza", "Sztuka polska") opublikowanych w 1857 r. w "Wiadomościach Polskich". Ukazano sposób patrzenia krytyka (po analizie wyboru tematyki i konstrukcji wywodu) na zagadnienia kultury i sztuki. Wyeunięto sugestię, że Klaczko celowo dążył do bulwersowania publiczności czytelniczej.

BP/93-94/177

M.L.